पश्चमः प्रश्नः

॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः॥

प्राणो रक्षिति विश्वमेजंत्। इर्यो भूत्वा बंहुधा बहूनिं। स इत्सर्वं व्यांनशे। यो देवो देवेषुं विभूरन्तः। आवृंदूदात् क्षेत्रियंध्वगद्वृषां। तिमत्प्राणं मन्सोपं शिक्षत। अग्रं देवानांमिदमंत्तु नो हृविः। मनंसृश्चित्तेदम्। भूतं भव्यं च गुप्यते। तिद्धि देवेष्वंग्रियम्॥१॥

आ नं एतु पुरश्चरम्। सह देवैरिमः हवम्ं। मनः श्रेयंसिश्रेयसि। कर्मन् यज्ञपंतिन्दर्धत्। जुषतां मे वागिदः ह्विः। विराद्देवी पुरोहिता। ह्व्यवाडनंपायिनी। ययां रूपाणि बहुधा वदंन्ति। पेशाः सि देवाः पंरमे ज्नित्रें। सा नो विराडनंपस्फुरन्ती॥२॥

वाग्देवी जुंषतामिद॰ हुविः। चक्षुंर्देवानां ज्योतिंरुमृते

न्यंक्तम्। अस्य विज्ञानांय बहुधा निधीयते। तस्यं सुम्नमंशीमिह। मा नों हासीद्विचक्षणम्। आयुिरत्रः प्रतींर्यताम्। अनंन्धाश्चक्षंषा वयम्। जीवा ज्योतिरशीमिह। सुवर्ज्योतिरुतामृतम्। श्रोत्रेण भद्रमृत शृंण्वन्ति सृत्यम्। श्रोत्रेण वाचं बहुधोद्यमांनाम्। श्रोत्रेण मोदंश्च महंश्च श्रूयते। श्रोत्रेण सर्वा दिश् आ शृंणोिम। येन प्राच्यां उत देक्षिणा। प्रतीच्यें दिशः शृण्वन्त्यंत्तरात्। तदिच्छोत्रं बहुधोद्यमांनम्। अरात्र नेिमः परि सर्वं बभूव॥३॥

अृत्रियमनंपस्फुरन्ती सुत्य सप्त चं॥१॥———[१]

उदेहिं वाजिन्यो अंस्यप्स्वंन्तः। इदश राष्ट्रमा विंश सूनृतांवत्। यो रोहिंतो विश्वंमिदञ्जजानं। स नो राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु। रोहश्रेरोह्श रोहिंत् आरुरोह। प्रजािमवृद्धिं जनुषांमुपस्थम्। तािभः सश्रेष्धो अविद्थ्यडुर्वीः। गातुं प्रपश्यंत्रिह राष्ट्रमाऽहाः। आऽहांर्षीद्राष्ट्रमिह रोहिंतः। मृधो व्यांस्थदभंयं नो अस्तु ॥४॥ अस्मभ्यं द्यावापृथिवी शक्वंरीभिः। राष्ट्रन्दुंहाथामिह रेवतींभिः। विमंमर्श रोहिंतो विश्वरूपः। समाचुऋाणः प्ररुहो रुहंश्च। दिवंङ्ग्त्वायं मह्ता मंहिम्ना। वि नो राष्ट्रम्नन्तु पर्यसा स्वेनं। यास्ते विश्वस्तपंसा सं बभूवुः। गायत्रं वत्समनु तास्त आऽगुः। तास्त्वा विंशन्तु महंसा स्वेनं। सं मांता पुत्रो अभ्येंतु रोहिंतः॥५॥

यूयम्ंग्रा मरुतः पृश्ञिमातरः। इन्द्रेण स्युजा प्रमृंणीथ् शत्रून्। आ वो रोहिंतो अशृणोदिभिद्यवः। त्रिसंप्तासो मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहिंतो द्यावांपृथिवी जंजान। तस्मिष्ट्स्तन्तुं परमेष्ठी तंतान। तस्मिञ्छिश्रिये अज एकंपात्। अद्दर्दह्यावांपृथिवी बलेन। रोहिंतो द्यावांपृथिवी अंद्दर्हत्। तेन सुवंः स्तिभृतन्तेन नाकंः॥६॥

सो अन्तरिक्षे रजंसो विमानंः। तेनं देवाः सुव्रन्वंविन्दन्। सुशेवंन्त्वा भानवों दीदिवा सम्मा समंग्रासो जुह्वों जातवेदः। उक्षन्तिं त्वा वाजिनमा घृतेनं। सस्संमग्ने युवसे भोजंनानि। अग्ने शर्धं मह्ते सौभंगाय। तवं द्युम्नान्यंत्तमानिं सन्तु। सञ्जास्पत्य स्यम्मा कृणुष्व। शृत्रूयताम्भि तिंष्ठा महार्ससा७॥

अस्त्वेतु रोहिंतो नाको महार्रसि॥२॥———[२]

पुनर्न् इन्द्रों मुघवां ददातु। धनांनि श्का धन्यः सुराधाः। अर्वाचीनं कृणतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य ह्विषो जुषाणः। यानि नोऽजिनन्धनांनि। जहर्थं शूर मृन्युनां। इन्द्रानुंविन्द नुस्तानि। अनेनं ह्विषा पुनः। इन्द्र आशांभ्यः परि। सर्वाभ्योऽभंयङ्करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचंर्षणिः। आकूँत्यै त्वा कामांय त्वा समृधैं त्वा। पुरो दंधे अमृत्त्वायं जीवसें। आकूंतिम्स्यावंसे। कामंमस्य समृंद्धौ। इन्द्रंस्य युअते धियंः। आकूंतिन्देवीं मनंसः पुरो दंधे। यज्ञस्यं माता सुहवां मे अस्तु। यदिच्छामि मनंसा सकांमः। विदेयंमेन्द्धृदंये निविष्टम्॥९॥

सेद्गिर्ग्नी १ रत्ये त्युन्यान्। यत्रं वाजी तनयो वीु डुपांणिः।

सहस्रंपाथा अक्षरां स्मेतिं। आशांनान्त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुभ्यों अमृतेंभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः। विधेमं ह्विषां वयम्। विश्वा आशा मधुना स॰ सृंजामि। अनुमीवा आप ओषंधयो भवन्तु। अयं यर्जमानो मृधो व्यस्यताम्॥१०॥

अगृंभीताः पृशवंः सन्तु सर्वें। अग्निः सोमो वर्रणो मित्र इन्द्रंः। बृह्स्पतिंः सिवता यः संहस्री। पूषा नो गोभि्रवंसा सरंस्वती। त्वष्टां रूपाणि समनक्तु युज्ञैः। त्वष्टां रूपाणि दर्धती सरंस्वती। पूषा भगर् सिवता नो ददातु। बृह्स्पति्दंददिन्द्रंः सहस्रम्। मित्रो दाता वर्रणः सोमो अग्निः॥११॥

क्रुत्त्रिविष्टमस्यतान्नवं च॥३॥-----[३]

आ नो भर् भगंमिन्द्र द्युमन्तम्। नि ते देष्णस्यं धीमहि प्ररेके। उर्व इंव पप्रथे कामो अस्मे। तमापृंणा वसुपते वसूंनाम्। इमङ्कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवंता राधंसा पप्रथंश्च। सुवर्यवो मृतिभिस्तुभ्यं विप्रौः। इन्द्रांय वाहंः कुशिकासो

अऋन्। इन्द्रंस्य नु वीर्याणि प्रवीचम्। यानि चुकारं प्रथमानि वुजी॥१२॥

अह्न्निह्मन्वपस्तंतर्व। प्रवृक्षणां अभिनृत्पर्वतानाम्। अह्न्निह्ं पर्वते शिश्रियाणम्। त्वष्टां उस्मै वज्र ई स्वर्यन्ततक्ष। वाश्रा इव धेनवः स्यन्दंमानाः। अर्ज्ञः समुद्रमवं जग्मुरापंः। वृषायमाणोऽवृणीत् सोमम्। त्रिकंद्रुकेष्विपवत्सुतस्यं। आ सायंकं मुघवां दत्त् वज्रम्। अहंन्नेनं प्रथम्जा महीनाम्॥१३॥

यदिन्द्राहंन्प्रथम्जा महीनाम्। आन्मायिनामिनाः प्रोत मायाः। आत्सूर्यं जनयन्द्यामुषासम्। तादीक्रा शत्रून्न किलांविवित्से। अहंन्वृत्रं वृत्रतरं व्यश्सम्। इन्द्रो वर्ज्रण महता व्धेनं। स्कन्धारंसीव कुलिशेनाविवृंक्णा। अहिंः शयत उपपृक्पृंथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद् आ हि जुह्ने। महावीरन्तुंविबाधमृंजीषम्॥१४॥

नातारीरस्य समृतिं वधानाम्। स॰ रुजानाः पिपिष

इन्द्रेशत्रुः। विश्वो विहाया अर्तिः। वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे। त्रिण्नि शिश्रथत्। श्रुवस्यया न शिश्रथत्। विश्वस्मा इदिष्ठध्यसे। देवत्रा ह्व्यमूहिषे। विश्वस्मा इत्सुकृते वारमृण्वति। अग्निर्द्वारा व्यृण्वति॥१५॥

उद्जिहांनो अभि कामंमीरयन्। प्रपृश्चित्वश्वा भुवंनानि पूर्वथां। आ केतुना सुषंमिद्धो यिजिष्ठः। कामं नो अग्ने अभिहंर्य दिग्भ्यः। जुषाणो ह्व्यम्मृतेषु दूढ्यः। आ नो रियं बंहुलाङ्गोमंतीमिषम्। नि धेहि यक्षंदमृतेषु भूषन्। अश्विना यज्ञमागंतम्। दाशुषः पुरुद ससा। पूषा रक्षतु नो रियम्॥१६॥

इमं यज्ञम्श्विनां वर्धयंन्ता। इमौ र्यिं यजंमानाय धत्तम्। इमौ प्शून्नेक्षतां विश्वतों नः। पूषा नः पातु सद्मप्रयच्छन्। प्रते महे संरस्वति। सुभंगे वाजिनीवति। सृत्यवाचे भरे मृतिम्। इदं नों हृव्यं घृतवंत्सरस्वति। सृत्यवाचे प्रभेरेमा ह्वी १षिं। इमानिं ते दुरिता सौभंगानि। तेभिर्वय ९ सुभगांसः

स्याम॥१७॥

वुज्यहींनामृजीषं व्यृण्वित रक्षतु नो र्यि सौर्भगान्येकं च॥४॥———[४]

युज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञः सस्यानांमुत सुंक्षितीनाम्। यज्ञ इष्टः पूर्वचित्तिन्दधातु। यज्ञो ब्रंह्मण्वा अप्येतु देवान्। अयं यज्ञो वर्धताङ्गोभिरश्वैः। इयं वेदिः स्वपत्या सुवीरौ। इदं बर्हिरिते बर्ही एष्यन्या। इमं यज्ञं विश्वे अवन्तु देवाः। भर्ग एव भर्गवा अस्तु देवाः। तेनं व्यं भर्गवन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वां भग सर्व इञ्जोहवीमि। स नों भग पुरप्ता भेवेह। भग प्रणेतुर्भग सत्येराधः। भगेमान्धियमुदंव ददंत्रः। भग प्र णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। शश्वंतीः समा उपयन्ति लोकाः। शश्वंतीः समा उपयन्त्यापः। इष्टं पूर्त शश्वंतीना समाना शाश्वतेनं। ह्विषेष्ट्वाऽनन्तं लोकं पर्मा रुरोह ॥१९॥

इयमेव सा या प्रंथमा व्योच्छंत्। सा रूपाणि कुरुते पर्श्व देवी। द्वे स्वसारौ वयतस्तन्नमेतत्। सुनातनं वितंतु १ षण्मयूखम्। अवान्याः स्तन्तूं न्किरतो धृत्तो अन्यान्। नावंपृज्याते न गंमाते अन्तम्। आ वो यन्तूदवाहासो अद्य। वृष्टिं ये विश्वे मुरुतो जुनन्ति। अयं यो अग्निर्मरुतः समिद्धः। एतं जुंषध्वङ्कवयो युवानः॥२०॥

धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः। मृगा न भीमास्तंविषेभिक्सिंभिः अग्नयो न शुंशुचाना ऋंजीषिणः। भ्रुमिन्धमंन्त उप गा अवृण्वता वि चंक्रमे त्रिर्देवः। आ वेधसन्नीलंपृष्ठं बृहन्तम्। बृह्स्पति सदंने सादयध्वम्। सादद्योनिन्दम् आ दीदिवा सम्। हिरंण्यवर्णमरुष संपेम। स हि शुचिः शृतपंत्रः स शुन्ध्यः ॥२१॥

हिरंण्यवाशीरिषिरः सुंवर्षाः। बृह्स्पितः स स्वांवेश ऋष्वाः। पूरू सिखंभ्य आसुतिं केरिष्ठः। पूष्ड् स्तवं व्रते वयम्। निरंष्येम कदाचन। स्तोतारंस्त इह स्मंसि। यास्ते पूषन्ना वो अन्तः संमुद्रे। हिर्ण्ययीर्न्तिरेक्षे चरंन्ति। याभिर्यासि दूत्या स्पूर्यस्य। कामेन कृतश्रवं इच्छमानः॥२२॥

अरंण्यान्यरंण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यंसि। कथा ग्रामृत्र पृंच्छसि। न त्वाभीरिंव विन्दती ३। वृषार्वाय वदंते। यदुपावंति चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्। अर्ण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेव दृश्यते॥२३॥

उतो अंरण्यानिः सायम्। शक्टीरिंव सर्जिति। गामृङ्गेष्ठ आ ह्वंयति। दार्वङ्गेष्ठ उपावधीत्। वसंत्ररण्यान्याः सायम्। अर्त्रुक्षदितिं मन्यते। न वा अंरण्यानिर्हन्ति। अन्यश्चेन्नाभिगच्छंति। स्वादोः फलंस्य ज्रग्ध्वा। यत्र कामं नि पंद्यते। आञ्जनगन्धीः सुर्भीम्। बह्बन्नामकृषीवलाम्। प्राहं मृगाणां मातरम्। अर्ण्यानीमंशः सिषम्॥२४॥ स्याम् क्रोह् युवानः शुन्यरिच्छमांने दृश्यते निपंदते च्त्वारि चापा [५]

वार्त्रहत्याय शवंसे। पृत्नासाह्याय च। इन्द्र त्वा वंर्तयामिस। सुब्रह्माणं वीरवंन्तं बृहन्तम्। उरुं गंभीरं पृथुबंध्नमिन्द्र। श्रुतर्षिमुग्रमंभिमातिषाहम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषंण र र्यिं दाः। क्षेत्रिये त्वा निर्ऋत्ये त्वा। द्रुहो मुंश्चामि वर्रुणस्य पाशांत्। अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि॥२५॥

शिव ते द्यावांपृथिवी उभे इमे। शं ते अग्निः सहाद्भिरंस्तु। शं द्यावांपृथिवी सहौषंधीभिः। शमन्तरिक्षः सह वातेन ते। शं ते चतंस्रः प्रदिशों भवन्तु। या दैवीश्चतंस्रः प्रदिशंः। वातंपत्नीर्भि सूर्यों विच्छे। तासाँन्त्वा ज्रस् आ दंधामि। प्र यक्ष्मं एतु निर्ऋतिं पराचैः। अमोचि यक्ष्मांदुरितादवंत्ये॥२६॥

द्रुहः पाशानिर्ऋत्यै चोदंमोचि। अहा अवंर्तिमविंदत्स्योनम्। अप्यंभूद्रद्रे सुंकृतस्यं लोके। सूर्यंमृतं तमंसो ग्राह्या यत्। देवा अमुंश्रुन्नसृंजन्त्र्यंनसः। एवम्हिम्मं क्षेनियाज्ञांमिशृ स्सात्। द्रुहो मुंश्रामि वर्रणस्य पाशात्। बृहंस्पते युविमन्द्रेश्च वस्वः। दिव्यस्यंशाथे उत पार्थिवस्य। ध्तः रियः स्तुंवते कीर्यंचित्॥२७॥

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुंवानाः।

विश्वावृधंमभि ये रक्षंमाणाः। येनं हुता दीर्घमध्वानमायन्। अनुन्तमर्थमनिवर्त्स्यमानाः। यत्तं सुजाते हिमवंत्सु भेषजम्। मयोभूः शन्तंमा यद्धृदोसिं। ततों नो देहि सीबले। अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावंसि। सुर्शोभंमाना कुन्येव शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्गंला ह्विषां वर्धयन्ति। सा नः सीबले र्यिमा भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मंभिः। जन्मान्यवेरैः पराणि। वेदांनि देवा अयम्स्मीति माम्। अह हित्वा शरीरं जरसः प्रस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः प्रस्तात्। आभृतिम्भूतिं वयमंश्र्ञवामहै। इमा एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पश्चंरूपा। शश्वंतीर्नावंपृज्यन्ति। न गमन्त्यन्तम्॥२९॥

क्रोम्यवंत्र्ये चिच्छुभ्रेऽश्ञवामहै चृत्वारि च॥६॥______[६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणांमूर्म्या। आदित्यानां तेजंसा।

विश्वेषां देवानां ऋतुंना। मुरुतामेम्नां जुहोमि स्वाहाँ। अभिभूंतिरहमार्गमम्। इन्द्रंसखा स्वायुधंः। आस्वाशांसु दुष्यहंः। इदं वर्चो अग्निनां दत्तमार्गात्। यशो भर्गः सह ओजो बलं च॥३०॥

दीर्घायुत्वायं श्तशांरदाय। प्रतिंगृभ्णामि मह्ते वीर्याय। आयुंरिस विश्वायुंरिस। स्वायुंरिस सर्वमायुंरिस। सर्वम्म आयुंर्भूयात्। सर्वमायुंर्गेषम्। भूर्भुवः सुवंः। अग्निर्धर्मेणात्रादः। मृत्युर्धर्मेणात्रंपितः। ब्रह्मं क्षुत्रः स्वाहां॥३१॥

प्रजापंतिः प्रणेता। बृह्स्पतिः पुरपृता। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः पुनर्सुः स्वाहां। अग्निरंत्रादोऽत्रंपतिः। अन्नाद्यंमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां। सोमो राजा राजंपतिः। राज्यमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां। वर्रणः सम्माद्भमादंतिः। साम्रांज्यमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां॥ ३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपंतिः। क्षत्रमस्मिन् युज्ञे यर्जमानाय ददातु

स्वाहाँ। इन्द्रो बलं बलंपितः। बलंमिस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। बृह्स्पितृर्ब्रह्म ब्रह्मंपितिः। ब्रह्मास्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। सृविता राष्ट्रश् राष्ट्रपंतिः। राष्ट्रमस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। पूषा विशां विद्वेतिः। विश्रमस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। सरंस्वती पृष्टिः पृष्टिंपत्नी। पृष्टिंमस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। त्वष्टां पशूनां मिथुनानाः रूपकृद्रूपपंतिः। रूपेणास्मिन् युज्ञे यजंमानाय पृश्न्दंदातु स्वाहाँ॥३३॥

च् स्वाहा साम्रांज्यमस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहा विशंमस्मिन् युज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां चृत्वारिं च (अग्निः सोमो वर्रुणो मित्र इन्द्रो बृहुस्पतिः सिवता पूषा सरस्वती त्वष्टा दशं

||)||७||____

_[*し*]

स ईं पाहि य ऋंजीषी तरुतः। यः शिप्रवान्वृष्भो यो मंतीनाम्। यो गौत्रभिद्वंज्रभृद्यो हंरिष्ठाः। स इंन्द्र चित्राः अभि तृंन्धि वाजान्ं। आ ते शुष्मों वृष्भ एंतु पृश्चात्। ओत्तरादंधरागा पुरस्तौत्। आ विश्वतों अभिसमैत्वर्वाङ्। इन्द्रं द्युम्नः सुवर्वदेह्यस्मे। प्रोष्वंस्मै पुरोरथम्। इन्द्रांय

शूषमंर्चत॥३४॥

अभीकें चिद् लोक्कृत्। सङ्गे समत्सुं वृत्रहा। अस्माकें बोधि चोदिता। नर्भन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वंसु। इन्द्रं वय श्रांनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हंवामहे। आ वाजै्रपं नो गमत्। इन्द्रांय शुनासीरांय। स्रुचा जुंहुत नो हृविः॥३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवंन्त्यस्मै। हर्यश्वाय भरता सजोषाः। इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी हविरिदं जुंषस्व। वयः सुपूर्णा उपंसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा ऋषयो नार्धमानाः। अपं ध्वान्तमूणुहि पूर्धि चक्षुः। मुमुग्ध्यंस्मान्निधयंऽव बुद्धान्। बृहदिन्द्रांय गायत॥३६॥ मर्रुतो वृत्रहन्तंमम्। येन ज्योतिरजंनयन्नृतावृधंः। देवं देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पंतङ्गाः। मान्थालाः कुलिपरिमापतन्ति। अनांवृतैनान्प्रधंमन्तु देवाः। सौपंर्णुं चक्षुंस्तुनुवां विदेय। एवा वन्दस्व वर्रणं बृहन्तम्। नमस्याधीरंममृतंस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं

वियर्भसत्॥३७॥

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। नार्कं सुप्णमुप् यत्पतंन्तम्। हृदा वेनंन्तो अभ्यचंक्षत त्वा। हिरंण्यपक्षं वर्रुणस्य दूतम्। यमस्य योनौं शकुनं भुरुण्युम्। शं नों देवीर्भिष्टये। आपों भवन्तु पीतयें। शं योर्भि स्रंवन्तु नः। ईशांना वार्याणाम्। क्षयंन्तीश्चर्षणीनाम्॥३८॥

अपो यांचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमों अब्रवीत्। अन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवम्। आपंश्च विश्वभेषजीः। यद्प्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधुं। तेनं मे वाजिनीवति। मुखंमङ्गि सरस्वति। या सरस्वती वैशम्भल्या॥३९॥

तस्याँ मे रास्व। तस्याँस्ते भक्षीय। तस्याँस्ते भूयिष्ठभाजों भूयास्म। अहं त्वदंस्मि मदंसि त्वमेतत्। ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं ह्व्यान्यंग्ने। पुत्रः पित्रे लोकुञ्जातवेदः। इहैव सन्तत्र सन्तं त्वाऽग्ने। प्राणेनं वाचा

मनंसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहांसीत्॥४०॥ ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपितिष्ठे। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नं अअरोह। अथां नो वर्धया रियम्। या ते अग्ने यित्रियां तन्स्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्। अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा सीद स्वां योनिम्। जातंवेदो भुव आ जायंमानः सक्षय एहिं। उपावंरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यों ह्व्यं वंह नः प्रजानन्। आयुंः प्रजाः र्यिम्स्मासुं धेहि। अजंस्रो दीदिहि नो दुरोणे। तिमन्द्रं जोहवीमि म्घवानमुग्रम्। स्त्रा दधानमप्रतिष्कृत्र शवाः सि। मः हिंष्ठो गीर्भिरा चं यज्ञियों ऽववर्तत्। राये नो विश्वां सुपर्थां कृणोतु वृज्ञी। त्रिकंद्रुकेषु महिषो यवांशिरं तुविशुष्मंस्तृपत्। सोमंमिपबृद्धिष्णुंना सुतं यथाऽवंशत्। स ईं ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैन र सश्चद्वेवं देवः सत्यिमिन्दु र सत्य इन्द्रं। विदद्यतीं

स्रमां रुग्णमद्रैः। मिह् पार्थः पूर्व्य सम्द्रियंकः। अग्रं नयत्सुपद्यक्षंराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जांनतीगांत्। विदद्गव्य स्रमां दृढमूर्वम्। येनानुकं मानुंषी भोजंते विद। आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चुकुः। कृण्वानासो अमृतत्वायं गातुम्। त्वं नृभिनृंपते देवहृंतौ ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हंर्यश्व हर्षा। त्वन्निदंस्युश्चमंरिम्। धुनिं चास्वांपयो दुभीतंये सुहन्तं। एवा पांहि प्रलथा मन्दंतु त्वा। श्रुधि ब्रह्मं वावृधस्वोत गीर्भिः। आविः सुर्यं कृणुहि पीपिहीषः। जहि शत्रूरं रूभि गा इंन्द्र तृन्धि। अग्रे बाधंस्व वि मृधों नुदस्व। अपामीवा अप रक्षारंसि सेध। अस्मात्संमुद्राह्मंहुतो दिवो नंः॥४४॥

अपां भूमान्मुपं नः सृजेह। यज्ञ प्रतितिष्ठ सुमृतौ सुशेवा आ त्वाँ। वसूनि पुरुधा विशन्तु। दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन्। अधामृतेन जरितारमङ्गि। इन्द्रंः शुनावृद्धितंनोति सीरम्। संवृत्सरस्यं प्रतिमाणमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदांस ज्येष्ठम्ँ। संवृत्स्र शुनवृत्सीरंमेतत्। इन्द्रंस्य राधः प्रयंतं पुरु त्मनाँ। तदंर्करूपं विमिमानमेति। द्वादंशारे प्रतितिष्ठतीद्वृषाँ। अश्वायन्तो गृव्यन्तो वाजयंन्तः। हवांमहे त्वोपंगन्तवा उं। आभूषंन्तस्त्वा सुमृतौ नवांयाम्। व्यमिन्द्र त्वा शुन १ हुवेम॥४५॥

अर्चुत् ह्विर्यायत यश्सचर्षणीनां वैशम्भुत्या हांसीत्त्वमुरुं देवहूंती नुस्त्मना षद्वं॥८॥———[८]
प्राण उदेहि पुनुरा नों भर युज्ञो रायो वार्त्रहत्याय वसूनाश् स ईं पाह्यष्टौ॥८॥
प्राणो रंक्षुत्यगृंभीता धारावरा मुरुतों दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा पश्चंचत्वारिश्शत्॥४५॥
प्राणः शुनश् हुंवेम॥

हरिंः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पश्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io}$

 $Credits: \ \ http://stotrasamhita.github.io/about/$